

POGOVOR NA POMLADANSKEM TRAVNIKU

Lena in babica gresta na pomladanski travnik. Babica reče Leni, naj si natančno ogleda cvetlice in se z njimi pogovarja. Lena pride k prvi cvetlici in jo vpraša: »Kdo si ti?«

»Sem marjetica in cvetim od februarja do novembra. V sredini imam kratke rumene cvetove. Okrog teh pa imam daljše in bele cvetne liste.«

Lena se pripogne k naslednji cvetlici in jo vpraša: »Kako se imenuješ?«

»Sem ena prvih rož spomladi. Cvetim, ko še sneg leži. Imam tri velike bele cvetne liste. Notranji listi so na konici zeleni. Sem strupena. Moje ime je kroflica.«

Lena se obrne k naslednji cvetlici in se pozanima: »Kako ti je ime?«

»Sem žafran, imenujejo me pa tudi krokus. Rastem že, predenj se stali zadnji sneg. Sem bela, ampak krokus je lahko tudi rumen ali vijoličast. Iz ene vrste pridobivajo žafran, to je najdražja začimba na svetu.«

Lena pogleda naokrog in povpraša rdečo cvetlico: »Kako te imenujejo?«

»Sem tulipan. Moj cvet se sestavlja iz šest enako velikih listov. Rastem iz čebule in postanem do 50 cm velik. Moji listi so rdeči, ampak tulipani imajo lahko tudi razne druge barve.«

Lena se pozanima: »Kako te imenujejo?«

»Sem hijacinta. Imam veliko majhnih cvetic. Cvetlice stojijo ena poleg druge kot jagodičje. Cvetim aprila in maja. Dišim in sem strupena.«

Babica in Lena se vrneta spet domov. Lena vpraša babico: »Nisem vedela, da cvetlice lahko govorijo.«

Babica ji pomežika in reče: »Če dobro poslušamo, nam narava lahko veliko pripoveduje.«

